Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

Manipulus

dieb⁹. Item si aliq̃ acceptã pm̃am vel post frãgendo ip̃am pm̃am Iste ꝗ sunt circũstantie que st̃ in oi pctõ attẽdende. q̃rũ quedã respiciũt personã ip̃ius pctõris. aut p̃sonam illius cui facta est iniq̃tas: sicut est q̃s. Quedã respiciũt ip̃m pctm̃. et h̃ vel q̃tum ad subam facti. ⁊ sic ē q̃d. vl' quantõ ad modũ agendi. ⁊ sic est quomodo. vel quantum ad causam finalem. ⁊ sic est cur. vl' q̃tum ad cãm adiuuantem. ⁊ sic est quos. vel quantũ ad frequentiam actus. ⁊ sic est quotiẽs. Quedã respiciunt tẽpus. ⁊ sic est q̃n. Quedã respiciunt locum. ⁊ sic est vbi Varium aũt circũstãtiaꝝ q̃dam mutãt spẽm peccati. sicut accipe rem alienam inuito dño est pctm̃ furti. mõ isto pctõ addat̃ ista circũstãcia vbi scz q̃ accipiat̃ de loco sacro. iã mutat̃ spẽs peccati. qꝛ nõ soluz est furtũ. ĩmo sacrilegiũ. Sil'r cognoscere mulierẽ nõ suã est fornicatio. addatur ista circunstãtia q̃s. s. q̃ ista nõ sit cõiugata iã est adulteriũ. vl' q̃ sit p̃go iã est stupꝝ. vel q̃ sit consanguinea iã est incestus Vl' addatur ista circunstãtia quõ. i. q̃ non cognoscat̃ mõ debito. ia mutãtur spẽs. qꝛ est pctm̃ ꝗ naturã Sil'r inebriari de sua natura nõ est pctm̃ mortale. addat̃ ista circunstantia quotiẽs. s. q̃ iã bz in vsu q̃ inebriet se iã est pctm̃ mortale. Sil'r aliũ pcutere iniuriose est pctm̃. addat̃ ista circunstantia quis. s. q̃ ille qui pcutit̃ sit clericus iam mutat̃ spẽs qꝛ ibi ē excõicatio. ⁊ sic de alijs circunstãtijs. Quedã vero circũstantie nõ mutant spẽm peccati sed aggrauãt pctm̃. Verbi gr̃a. Cognoscere solutã nõ suam est fornicatio. mõ addat̃ ista circũstantia q̃n. id est q̃ cognoscat̃ tpe sacro. licz non mutatur spẽs peccati tm̃ aggrauat pctm̃: vel addat̃ ista circunstantia q̃d. i. q̃ fornicet̃ publice ⁊ manifeste. certe iam aggrauãt pctm̃. ⁊ sic de alijs circũstantijs Quedã vero circũstantie sunt que reuelãt pctm̃ sicut pcutere clericũ est pctm̃. addatur ista circunstantia. s. q̃ aliq̃s pcutiat cũ ludo iam minuit̃ pctm̃ Sil'r accipere rem alienã est pctm̃ addatur ista circunstantia. i. q̃ aliq̃s accipiat eam tpe magne necessitatis. certe minuit̃ pctm̃. ⁊ sic de alijs. Patet ergo q̃ circũstantiaꝝ q̃dam sunt q̃ mutant spẽm. q̃dazꝝ q̃ aggrauãt: sed nõ mutant. ⁊ q̃dam q̃ alleuãt: De circũstantijs q̃ mutant spẽm pctõ dicunt concorditer doctores q̃ sunt de necessitate cõfitende: Qm̃ non sufficit dicere in cõfessione. accepi alienã rem. ĩmo si accepta fuerit de loco sacro opꝝ q̃ exp̃mat̃ dicẽdo. accepi illud de eccl'ia vel de tali loco Non em̃ sufficit dicere. peccaui cũ muliere. ĩmo optet q̃ exp̃mat̃ si sit cõiuga/ta vel virgo vel cõsanguinea vl' religiosa. ⁊ sic de alijs circũ. De circũstantijs aũt aggrauantibꝰ sz nõ mutantibꝰ spẽm peccati est diuersita s inter doc. Nam q̃dam dicunt